

Elisabeth Eliot

Gloria Voii lui Dumnezeu

Acest material a fost folosit ca prelegere la
Convenția studenților misionari Inter-Varsity,
Urbana, Illinois, în Dec. 1976.

Mulțumim soțului autoarei - *D-l Lars Gren* -
pentru permisiunea de a traduce cartea

The Glory of God's Will în limba română

Copyright 4 iulie 2001 - Tatiana Gongola

Multimedia Internațional - Toate drepturile rezervate

ISBN 973-9445-24-1

Traducere: *Neți lotfin*

Editare: **TMi&n& GOMSOIA**

Copertă: *J/c/va Vărtaci*

Tipărit la Multimedia Internațional

Str. C-tin Brâncuși Nr. 87

Tel. 057/251626

1

Voia Stăpânului

Sus în munții din nordul Țării Galilor într-o localitate numită Llany-mawddwy locuiesc un păstor pe care îl chemă John Jones, soția lui Mari și câinele lor negru cu pete albe, Mack. Într-o dimineață cețoasă de vară stăteam la fereastra casei lui de la țară urmărind-l cu privirea pe John, care era călare pe un cal adunând oile cu Mack. Câteva vite rumegau într-un colț din apropiere în timp ce poate cam o sută de oi traversau pajiștea plină de rouă spre țărcuri unde urmau să fie îmbăiate. Mack, un câine scoțian, era în toată gloria lui. Era descendentul unei familii de câini muncitori și parcă avea oile în sânge. Pentru așa ceva fusese creat, pentru așa ceva fusese instruit și era un lucru extraordinar să-l vezi fugind în cercuri în dreapta și în stânga oilor, lătrând, arcuindu-se, smucindu-se, aducând la turmă câte o oaie rătăcită de aici, apucând cu gura pe alta încăpățânată de dincolo, ochii lui fiind mereu ațintiți spre oi, urechile fiindu-i ciulite după orice sunet metalic al fluierului stăpânului său, pe care eu nu-l puteam auzi.

Mari m-a dus la țărcuri să vadă ce avea John de făcut acolo. Când toate oile fuseseră închise înăuntru, Mack făcu un tur în jurul țărcurilor și luă poziția

.V/vw ttod caui*

de pază, fremătând de nerăbdare să intre din nou în acțiune. John luă berbecii unul câte unul de coarnele lor răsucite și îi aruncă în curtea pentru dezinfecție. Se luptau să se cațere înapoi dar Mack mârâia și îi împingea înapoi. Tocmai când erau cât pe ce să treacă gardul, John i-a prins de coarne cu un drug de lemn, i-a învărtit și apoi i-a ținut

cu urechile, ochii și nasul scufundați câteva secunde. Am avut câteva experiențe în viața mea care m-au făcut să îi înțeleg prea bine pe sărmanii berbecuți - nici eu nu găsisem nici un motiv ca să explic tratamentul pe care îl primeam de la Păstorul în care îmi pusesem încrederea. Iar El nu mi-a dat nici cea mai vagă explicație. Privind berbecii ce se luptau m-am gândit: „De-ai putea să le explici cumva. Dar o astfel de cunoștință este prea minunată pentru ei - este prea înaltă ca să o poată pricepe.” După câte înțelegeau ei, ceea ce li se întâmpla nu

5

>rtt /tlt/

avea nici un rost.

După ce berbecii au fost îmbăiați, John s-a dus să aducă celelalte oi care erau în altă pășune. Din nou am urmărit împreună cu Mari cum John și Mack s-au dus la treabă împreună, primul în calitate de șef, celălalt supus și ascultător. Uneori, făcând câte o cursă în cea mai mare viteză în jurul turmei, Mack punea brusc o frână, ochii scăpărându-i spre turma de oi, dar ascultător o dată ce comanda stop fusese dată. Ceea ce păstorul vedea nu putea fi văzut de câine - oaia cea slabă care rămase în urmă, cea prinsă într-un tufiș sau pericolul ce aștepta turma în față.

- Oare oile au idee ce se întâmplă? am întrebat-o pe Mari.

- Nici o idee! spuse ea

- Dar Mack? Nu pot uita răspunsul Măriei:

- Câinele nu înțelege cum merg treburile, el doar ascultă.

• >TY
rtt /tlt/ „J(

Sunt mulți care îi spun reflex condiționat sau cel puțin ascultare oarbă. Dar pe pajiștea aceea galeză, în răcoarea acelei dimineți de vară, am văzut două ființe care erau în cel mai deplin sens al cuvântului în toată gloria lor: un om care își dăruise viața oilor, care le iubea dar își iubea și câinele, și un câine a cărui încredere în acel om era absolută, a cărui ascultare era imediată și necondiționată și a cărui hrană era să facă voia stăpânului său. „Sunt încântat să-i fac voia”, parcă spunea Mack. „Da, legea lui este în inima mea.”

încredere absolută

Gloria voii lui Dumnezeu pentru noi înseamnă încredere absolută.

Răspunsul lui Mack la poruncile lui John au depins oare de aprobarea câinelui pentru drumul ales de stăpânul său? Mack nu știa ce vroia să facă stăpânul, dar îl cunoștea pe stăpân. Tu și eu avem oare un Stăpân în care putem

rr no/Y fr/J J>r/sji/tr±t//

avea încredere? Cerem oare ca mai întâi să examinăm și să aprobăm schema?

Apostolul Pavel a recunoscut limitele priceperii sale. „Acum cunoaștem în parte”, a spus el. „Acum vedem ca într-o oglindă în chip întunecos.” Dar a fost absolut sigur de stăpânul său. Niciodată nu a spus „Știu de ce se întâmplă lucrul acesta”. A spus însă:

"Știu în CINE am crezut. Și sunt încredințat că nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu"(2 Timotei 1:12).

Începem deci prin a recunoaște cine este Dumnezeu. El este Creatorul nostru, Cel a cărui cuvânt a chemat la viață lucrul inimaginabil numit spațiu despre care ne spun oamenii de știință că este curbat, și a chemat la viață un alt lucru inimaginabil numit timp, despre care Biblia ne spune că va înceta. Acesta este Dumnezeul care a visat cu tine, s-a gândit la tine înainte ca să existe lumina, te-a creat, te-a format și care

■ y/r
/ rfi

te cheamă pe nume.

Când apostolul Ioan a îmbătrânit și a fost exilat pe insula Patmos din cauza cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei lui Isus, a avut o viziune în care a văzut pe cineva ca un „Fiu de om” - ochii ca o flacără de foc, vocea ca o cascadă, fața luminând ca fața soarelui - și în mână ținea șapte stele. Bătrânul Ioan care îl cunoștea și îl iubea pe Isus a fost copleșit. A căzut la picioarele Lui ca un om mort. Atunci mâna care ținea cele șapte stele l-a atins și vocea ca sunetul unui tunet a spus: "Nu te teme, Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu am murit și sunt viu, Eu am cheile. Acum scrie ceea ce vezi." Ceea ce a văzut Ioan s-a dovedit a fi Cartea Apocalipsei, cea mai nepătrunsă carte a Bibliei - plină de potire ale mâniei și de fiare bizare, plină de fulgere și harpe, de fum și mări de cristal și curcubeie de smarald. Curajul necesar

10

'r z fff

de a scrie pentru ca alții să citească a fost rezultatul viziunii avută de Ioan legată de Cine era Cel care îi cerea să scrie.

Este aceeași Persoană care îți cere ție și mie să facem ceea ce vrea El: Dumnezeul creației care are întreaga lume în mână Lui, Dumnezeul care în Persoana lui Isus Christos „pentru noi oamenii și pentru mântuirea noastră a coborât pe pământ, S-a făcut om și a fost răstignit.” Acele mâini care țin milioane de lumi și nu le lasă să se piardă în uitare, acele mâini au fost ținute pe cruce. Pentru noi. Acea mână care a ținut stelele este asupra ta. Poți avea încredere în El? Acum două mii de ani Pavel a spus că evreii caută minuni și că grecii caută înțelepciunea. Nu s-au schimbat prea multe, nu-i așa? Oamenii încă mai caută soluții instantanee, caută astrologi, ghicitori, terapeuți și consilieri; dar creștinismul nu are decât

11

'i ///

o istorie de spus - este o istorie veche: *Isus a murit pentru tine*. Ai încredere în El! Karl Barth a fost o dată rugat să rezume în câteva cuvinte tot ceea ce scrisese în domeniul teologiei. Iată rezumatul său: „Isus mă iubește, știu lucrul acesta, pentru că Biblia mi-l spune.”

3

Dorință de a face voia Lui

Dacă poți avea încredere într-un astfel de Dumnezeu care va fi pasul următor? Vei face ceea ce îți va spune El. Vei asculta. Acesta a fost al doilea lucru pe care l-am văzut când i-am urmărit pe păstor și pe câinele lui. Dacă îți cunoști stăpânul, vei face voia lui.

12

13

. sfrl'rrr ftfx'S /frl L///jilifrz.///
• l(V'f'w foN/f/S

Ori ne identificăm cu Christos ori ne lepădăm de El. Isus a ales o cale și a pornit pe ea ca un fulger. Când vom spune așa cum a spus Christos „Mi-am făcut fața ca o cremene ca să fac voia Lui”, suntem botezați în moartea Lui; și ca sămânța care cade în pământ și moare, ne ridicăm și noi spre o nouă viață. „Am avut parte de moartea Lui”, a scris Pavel romanilor. „Să ne ridicăm și să ne trăim noua viață cu El. Lăsați în mâinile lui Dumnezeu măduarele voastre ca să le folosească ca unelte ale neprihănirii Lui.” îmi place limbajul acesta atât de clar: *lăsați*. Ascultarea de Dumnezeu înseamnă acțiune. Nu găsesc nimic legat de sentimente în Scriptură care să se refere la ascultare. Este un act de voință. „Voințele noastre sunt ale noastre” a scris Tennyson „pentru ca să Ți le dăm Ție”. Dumnezeu ne-a oferit acest prețios dar libertatea de voință, pentru ca să avem ceva ce

să-I oferim noi Lui. Lăsați-vă în mâna Lui. *Alegeți. Dăruți-vă*astăzi. *Aduceți* trupurile voastre ca o jertfă vie. Până nu I-ai oferit voința ta nu L-ai cunoscut pe Domnul Isus ca Domn.

Sunt mulți cei care au făcut această alegere și au spus eternul „Da” lui Dumnezeu - „Faca-se voia Ta”. Dar te întrebi cum poți ști ce vrea Dumnezeu să faci. Dacă ai putea să descifrezi care sunt poruncile Lui, L-ai asculta. Dorești cu toată inima ta ca să-ți fie și ție la fel de clar cum le-a fost copiilor lui Israel stâlpul de foc sau sunetul metalic al fluierului pentru câinele ciobănesc.

Când autorul cărții *Christos Tigrul* era un băiețel, obișnuia să scoată din dulap pungile de hârtie pe care mama le aduna și le răspândea peste tot pe podeaua din bucătărie. I se permitea să facă lucrul acesta cu condiția ca după joacă să le adune și să le pună înapoi în dulap. Intr-o zi mama lui, care

14

15

-: --, -,^v'

întâmplător este și mama mea, a găsit toate pungile pe podeaua din bucătărie iar Tommy era în sufragerie unde tatăl său cânta la pian. Când l-a chemat să adune pungile a urmat un moment de liniște. Apoi o voce plâpândă a spus: „Dar vreau să cânt 'Isus, știu mă iubește'.., Tata a prins ocazia să scoată în evidență că nu are rost să-i cânti laude lui Dumne-zeu atâta timp cât ești neascultător.

Epistola lui Ioan prezintă aceeași lecție într-un limbaj mai dur. El spune: „*Cine zice: 'II cunosc', și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el.*”

A dori să faci voia lui Dumnezeu implică trupul, mintea și duhul nu doar duhul singur. A aduce trupul în ascultare înseamnă a te culca la ore rezonabile, a *fi* atent la greutate, a renunța la mâncarea nesănătoasă, a te îngriji (de dragul celorlalți). Înseamnă ca atunci când ceasul deșteptător se oprește, piciorul tău să fie deja pe podea. Trebuie să te *miști*. Poate că ai auzit de Gladys Ayland, o remarcabilă menajeră din Londra care s-a dus în 'China ca misionară. A petrecut acolo șapte ani, ducând o viață fericită deși singuratică, până când a venit o familie de englezi în vecinătate. Privindu-i a început să-și dea seama că a pierdut ceva minunat. Așa că s-a rugat ca Dumnezeu să aleagă pentru ea un bărbat în Anglia, să-l cheme și să-l trimită în acea parte din China unde era ea și să-l determine să o ceară de soție. Stând pe sofa, s-a aplecat spre mine și întinzând degetul în direcția mea mi-a spus: „Elizabeth, cred că Dumnezeu răspunde la rugăciuni. Dumnezeu l-a chemat. El însă nu a venit." Este ca un ceas deșteptător - chemarea la datorie. Dar *tu* trebuie să pui piciorul pe podea.

A-ti aduce mintea în ascultare

17

* /f/ y' ~ /
/r/ re* /f/ y

înseamnă, de exemplu, a citi ceea ce ți-a cerut profesorul. Voia lui Dumnezeu pentru un elev este ca el să învețe. Dacă ești într-un colegiu trebuie să accepți un set de reguli. Trebuie să-ți plătești taxa de școlarizare, trebuie să mergi la ore, trebuie să-ți scrii tezele. Nu e necesar să te rogi ca să afli dacă trebuie să faci toate aceste lucruri.

Dacă ești creștin trebuie și în acest caz să accepți un set de reguli. Ești sarea pământului, lumina lumii - „martorii mei" a spus Isus. Nu trebuie să te rogi ca să afli dacă aceasta este ceea ce trebuie să faci sau nu, ci a-ți aduce duhul în ascultare înseamnă multă rugăciune pentru a înțelege și pentru călăuzire despre cum, unde și când. Biblia nu-ți va spune cu cine să te căsătorești sau în ce câmp de misiune să mergi; dar cred cu toată inima mea că dacă tu cauți sincer să faci acele lucruri despre care știi sigur că sunt voia lui Dumnezeu,

• O f' /' /-ffr /' o /Y /r /f' †

Dumnezeu te va călăuzi și în lucrurile despre care nu poți știi sigur. S-ar putea să fim nevoiți să recunoaștem că cele mai multe probleme nu sunt legate de ceea ce nu înțelegem ci de ceea ce înțelegem.

Pregătind scrierea cărții *O lumină plâpândă dar sigură*, am citit întreaga Biblie ca să aflu cum i-a călăuzit Dumnezeu pe copiii Săi în acele vremi. Am descoperit că în majoritatea cazurilor i-a călăuzit nu prin ceea ce am numi noi „mijloace supranaturale" - voci, viziuni, îngeri sau minuni - ci prin mijloace naturale, în decursul circumstanțelor de fiecare zi când un om făcea pur și simplu ceea ce trebuia să facă (păzea oile sau lua parte într-o luptă sau repara năvodul).

Chiar înainte de a scoate acea Proclamație de emancipare, un grup de pastori i-au cerut lui Lincoln să asigure libertatea imediată a tuturor sclavilor.

19

.y /? v
' i /' /' /' ■ i

„Oamenii mă abordează cu cele mai contradictorii opinii și sfaturi", a scris Lincoln, „și nu sunt abordat de oricine ci de oameni religioși care sunt cu toții la fel de siguri că

exprimă Voia divină. Sunt sigur că ori unii ori alții greșesc și poate într-un fel toți greșesc. Sper că nu va fi lipsit de relevanță să spun că dacă e posibil ca Dumnezeu să descopere voia Sa altora într-o problemă care mă privește pe mine, aş putea presupune că El îmi va descoperi mie voia Sa direct; pentru că dacă nu mă înșel mai mult ca de obicei, este dorința mea cea mai arzătoare să cunosc voia Providenței în acest sens. Și dacă voi putea afla care este, o voi face. Totuși nu trăim zilele minunilor și presupun că nu trebuie să mă aștept la o revelație directă. Trebuie să studiez datele fizice ale cazului, să stabilesc ce e posibil și să aflu ce pare a fi înțelept și corect. Subiectul e dificil și nici oamenii buni

20

///ff fffiff//

nu cad de acord."

Lincoln a spus „Trebuie să studiez datele fizice ale cazului". Dacă acest caz este problema ta de a deveni misionar sau nu, trebuie să crezi că Dumnezeu are ceva în plan chiar prin faptul că te-a făcut să te gândești la o astfel de carieră. S-ar putea să-ți atragă atenția asupra pregătirii pe care o ai și nu te-ai gândit niciodată că s-ar putea să o ai pentru o carieră misionară. Poți cere sfatul unor oameni evlavioși de a căror înțelepciune ai nevoie. Vezi o anumită nevoie și îți dai seama că ai putea împlini acea nevoie. Timpul e cel potrivit. „*Soarea, mea este în mâna Ta* " a spus psalmistul. Ai anumite daruri, daruri care au fost date tuturor după harul Său spre folosul altora. Circumstanțele îți pot arăta calea. Chiar și dorințele tale pot fi sfințite și folosite pentru scopurile lui Dumnezeu. Pavel a avut o urmă de romantism în el, cred, atunci când a

• Str/fw fffv ffff -ff/sju/rzff//

spus că vrea să predice acolo unde Numele Lui nu a fost pomenit. De ce nu ar folosi Dumnezeu chiar și o urmă de romantism? Studiază datele. Folosește-ți mintea. Ai încredere în Păstorul care îți va arăta calea spre neprihănire. Nu uita, nimeni nu poate conduce o mașină parcată.

Cu o săptămână înainte de a termina colegiul am aflat că un tânăr, Jim Elliot, era îndrăgostit de mine. Eram sigură și eu de câteva luni că eram îndrăgostită de el, dar îmi spuneam că era o prostie să cred că el s-ar uita de două ori la mine. El era un lucrător de mână întâi iar eu eram o lucrătoare neînsemnată. Mai mult, el era popular și atrăgător și eram sigură că orice semn, cât de mic, că ar putea avea vreun interes față de persoana mea, nu era altceva decât rodul ima-ginației mele disperate. Dar nu, mi-a spus că mă iubește. Inima mea a fost răscolită și

■ s/fv/ff r<r/f ffff -fff/ji/ff±fff

apoi m-am pierdut complet când mi-a spus că nu avea nici cea mai mică îndoială că Dumnezeu vrea ca el să se căsătorească cu mine. Urma să meargă în America de sud, eu credeam că voi merge în Africa; fiecare dintre noi trecusem prin câteva luni de pregătire în care am încercat să accep-tăm ideea de a avea o viață singuratică ca misionari necăsătoriți. Credeam că am ajuns la acest punct și dintr-o dată Bum! - iată-ne îndrăgostiți. Cum poți să discerni voia lui Dumnezeu când propriile tale sentimente fac atâta gălăgie? Am spus rugăciunea din cântarea lui Whittier: *Străbate cu răcoarea Ta Fierbințeala dorințelor noastre si dă-ne din balsamul Tău, Fie ca simțurile noastre să fie mute Fie ca firea noastră să nu aibe cuvânt,*

Vorbește-ne prin cutremur, vânt și foc,

22

23

■*uV\ Vx!'" ■'"%■

Sau prin murmurul Tău blând.

Ne-am rugat rugăciunea lui Amy Carmichael:

Să mă rog să- Ți schimbi Tu voia Tacă drag,

Pana va fi ca voia mea?

O, nu, Doamne, nu - nicicând nu voi face așa,

Ci mai de grabă Te-oi ruga să faci ca voia mea să fie ca a Ta.

Și într-o seară vorbind despre ceea ce puneam în joc, am căzut de acord că era o problemă prea mare pentru noi ca să-i putem face față. Chemarea **lui** Dumnezeu pe câmpul de misiune era puternică. Dragostea noastră era mai puternică. Părea că nu mai era decât un lucru de făcut - să punem toate lucrurile în mâinile Celui care ne-a creat, în mâinile care au fost străpunse de dragul nostru și să-L lăsăm pe El să facă ceea

24

ffr/f /// -j///iū

ce vrea. Dacă nu ne dorea împreună, acesta va fi sfârșitul. Dacă ne dorea împreună El „nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană”. Trebuia să credem această promisiune. Unii dintre voi cunoașteți sfârșitul istoriei noastre. Am așteptat cinci ani. Apoi Dumnezeu ne-a dăruit unul celuilalt pentru doi ani. Oare aceasta face ca voia lui Dumnezeu să fie un lucru înspăimântător?

25

ZI

Bucurie

Gloria voii lui Dumnezeu pentru noi înseamnă bucurie. Nu poate însemna ceva mai puțin din cauza Dumnezeului despre care vorbim. El ne-a creat pentru glorie și pentru bucurie. Oare ne cere El să-i dăruim dorințele noastre ca să ni le distrugă? Oare ia El dorințele inimii noastre ca să ni le facă praf?

26

■ sfw/ff tffnie net -/'f/s/tstr-t.»

Atenție la răspunsul pe care îl dați pentru că uneori se pare că Dumnezeu face exact așa. Berbecii neajutorați erau înmuiați cu forța în scaldătoarea oilor de către păstorul în care își pusese rădăcina încrederea. Dumnezeu a condus poporul Israel spre un loc numit Mara unde apa era amară. Isus a fost condus în pustie pentru a fi ispitit de Diavolul. Ucenicii au fost duși în furtună. Ioan Botezăto-rul, slujitorul credincios, la cheremul fetei care a dansat și prin urzela mamei ei răutăcioase, a sfârșit prin a i se tăia capul. Cu peste douăzeci și cinci de ani în urmă cinci misionari americani au încercat să ducă Evanghelia la un grup de indieni din junglă care nu auziseră niciodată de Christos. În ajunul plecării lor au cântat împreună cântarea minunată a lui Edith Cherry:

Ne odihnim în Tine, Scutul și Apărătorul nostru,

27

t O/w/ff f'/'r// /// L£

Nu mergem singuri împotriva dușmanului

Puternici în puterea Ta, siguri în mâna Ta

Ne odihnim în Tine și în Numele Tău plecăm.

Unul dintre ei era Jim Elliot, soțul meu pe vremea aceea, care scrisese în jurnalul lui pe când era tânăr, încă în colegiu: „*Tată, ia viața mea, da, sângele meu dacă vrei și mistuiește-l cu focul Tău. Nu este al meu ca să-l păstrez pentru mine; ia-l, Doamne, și toarnă-l ca o jertfă pentru lume.*” Putea Jim să-și imagineze cât de literal va fi răspunsul la rugăciunea lui? Au urmat luni de pregătire pentru a ajunge la indienii Auca din Ecuador. Oamenii s-au rugat, au planificat totul, au muncit, au aruncat daruri dintr-un avion și au crezut în cele din urmă că Dumnezeu le arăta că e timpul să meargă. Au mers și au murit cu toții.

28

Cinci oameni care își puseseră nădejdea în Domnul care se prezintă ca Scutul și Apărătorul nostru au fost omorâți. Au fost omorâți în timp ce acultau de Stăpânul lor. Ce înseamnă lucrul acesta pentru credința ta? O demolează? O credință care se deindeștează este o credință care nu s-a odihnit în Dumnezeu. Ai crezut în ceva ce era mai puțin decât suprem, într-un program frumos pentru desfășurarea lucrurilor într-un mod plăcut, într-o religie care promite că lucrurile vor merge bine tot timpul. Nu L-ai recunoscut pe Dumnezeu ca suveran în lumea întreagă și în propria viață. Ai uitat că ni se spune să renunțăm la noi înșine, să ne pierdem viețile de dragul Lui și să ne aducem trupurile ca o jertfă vie. Cuvântul folosit este *sacrificiu*. Intr-una din scrisorile de dragoste ale lui Jim — și scrisorile lui erau diferite de cele mai multe scrisori de felul acesta, vă asigur

29

eu — mi-a amintit că dacă noi suntem oile turmei Lui atunci suntem conduși spre altar. Dar nu acesta este sfârșitul istorioarei! Voia lui Dumnezeu este *dragoste*. Și dragostea lui Dumnezeu nu este doar un sentiment pe care îl are omul evlavios; este un scop al lumii. Este un scop suveran și veșnic pentru viața fiecăruia

în parte. Noi II urmărim pe Cel care a spus: „*Jugul meu este ușor*”; dar calea Lui a dus direct la Cruce. Dacă II urmărim pe El, mai devreme sau mai târziu va trebui să ne întâlnim cu Crucea. Atunci cum putem spune că voia lui Dumnezeu ne aduce bucurie? E imposibil să spunem lucrul acesta dacă nu ne uităm dincolo de Cruce, „*pentru bucuria care-I era pusă înainte a suferit Crucea*”.

Anul trecut fiica mea și eu am stat la o ceașcă de ceai cu Corrie ten Boom. După ce am vorbit despre experiențele ei și ale soțului meu Jim, ea a scos o

30

• vrrr/fff ftrr/” //s Lfi

broderie și ne-a arătat dosul ei - doar o încâlceală de fire și noduri care nu avea nici un sens. Apoi ne-a spus poezia următoare:

Viața mea e doar o țesătură între Dumnezeu și mine

Nu eu aleg culorile; El e Cel ce lucrează mereu și bine.

Uneori El țese durere, iar eu în mândria mea aici jos,

Uit că El vede partea de sus iar eu văd doar ce e pe dos.

- GRANT COLFAX TULLAR

Apoi a întors broderia pe față. Era o coroană aurie pe un fond purpuriu.

Câinele nu înțelege cum merg treburile, el doar ascultă. Așa cum spunea George McDonald: „*Ascultarea este doar cealaltă parte a Voii Creative*”.

Voia lui Dumnezeu de asemenea înseamnă bucurie pentru că este răscum-părătoare și transformă. Este

31

răscum-părătoare pentru că înseamnă bucurie nu doar pentru mine ca individ ci și pentru lumea întreagă. Ți-a trecut vreodată prin cap că fiind ascultător de Dumnezeu participi cu Christos în moartea Lui și apoi în lucrarea Lui de răscumpărare? Pavel ne-a spus următorul lucru: *"Am murit împreună cu El... suntem unelte ale neprihănirii! Lui."* Răspunsul tău ne ajută pe noi toți ceilalți. Ascultă-L pe Dumnezeu mai întâi de dragul Lui. Ascultă-L de dragul tău - dacă îți pierzi viața - nu uita, El a promis că o vei câștiga. Dar ascultă-L și de dragul meu - de dragul celorlalți. Există un principiu spiritual aici, același care a funcționat atunci când Isus S-a dus la Cruce. Este principiul bobului de grâu. Dăruirea trupurilor noastre, a voințelor noastre, a planurilor noastre, a celor mai adânci dorințe ale noastre în mâna lui Dumnezeu înseamnă a ne dăruia viețile pentru lumea aceasta.

32

Aceasta este taina jertfei. Nu se poate calcula unde se va sfârși. Apa amară, pustia, furtuna, Crucea - toate se transformă în ceva dulce, în pace, în viață din moarte. Dumnezeu vrea-să transforme pierderea în câștig, umbra în strălucire. *Știu că vrea să îți dea frumuse-țe în loc de cenușă.* El mi-a dat mie uleiul bucuriei în locul jalei, hainele laudei ca să simt gustul cerului.

Jim Elliot și cei patru însoțitori au crezut că *„lumea va trece cu plăcerile ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu va trăi veșnic”* (Ioan 2:17). O altă traducere {Philips) spune că ei fac parte *„din Veșnicie și nu pot muri”*. Sau așa cum spunea Jim, *renunțând la ceea ce nu a putut ține, a câștigat ceea ce nu a putut pierde.* Din cauza ascultării lui Corrie ten Boom și a familiei ei, prin lagărul acela de concentrare oribil, pentru că ei s-au uitat nu la ceea ce se vede ci la ceea ce nu se vede, sute de mii de oameni au

33

Jwaa f!f>M/!

văzut lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu. Isus a trebuit să coboare până la moarte și bobul de grâu a trebuit să fie îngropat și să rămână singur pentru ca să aducă viață. Gloria voii lui Dumnezeu înseamnă *încredere*, înseamnă *dorința de a face voia Lui*; și înseamnă *bucurie*. Poți pierde? Sigur că da. Du-te înainte și pierde-ți viața - așa o vei găsi! *„Viața mea ”* a spus Isus *„pentru viața lumii”*.
Pentru ce e viața ta?

34

Cum pot ști care este voia lui Dumnezeu?

Cum pot ști ce vrea Dumnezeu să tac?

Există vreun răspuns?

Cei mai mulți creștini s-au luptat cu aceste întrebări la un anumit moment din viața lor.

În această cârtică practică |i inspirată, Elisabet Elliot ne ajută să cunoaștem floria voii lui Dumnezeu - prin încredere, ascultare și credincioșie.

A tace voia lui Dumnezeu înseamnă

"a ne dăruie viețile pentru lumea aceasta.
Aceasta este taina jertfei. Nu se poate
calcula unde se va sfârși", ne spune autoarea,
dar "știi că vrea să îți dea frumusețe în loc
le cenușă."

Elisabetn **Elliot** este o scriitoare bine cunoscută în toată lumea, autoare a unui mare număr de cărți
printre care *Shadows of the Almighty* (Umbra celui Atotputernic), *Passion and Purity* (Pasiune și
curăție), *A Path Through Suffering* (O cale prin suferință) și *The Shaping of a Christian Family*
(Formarea familiei creștine). Ea poate fi zilnic ascultată la programul de radio **Gateway to Joy** (Poarta
spre bucurie). Elisabetn și soțul ei, Lars Gren, locuiesc în nordul Bostonului, Massachusetts. Propria ei
viață dovedește că o viață dăruită lui Dumnezeu poate fi o poartă spre bucurie.
Editura Multimedia, Arad